

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 76 (1714)

1958 m. rugsėjo mėn. 24 d., trečiadienis

Kaina 15 kap.

VERTINGA „ŠETEKŠNOS“ IR „VYTURIO“ KOLŪKIŲ ŽEMDIRBIŲ INICIATYVA

„Šetekšnos“ kolūkio kolūkiečių KREIPIMASIS

į visus rajono kolūkiečius ir žemės ūkio specialistus

Brangūs draugai!

Kada visi Tarybų Lietuvos darbo žmonės naujomis darbo dovanomis ruošiasi sutikti įžymiąją sukaktį — Lietuvos Komunistų partijos ir pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje 40-mečį, kada visoje plačiojoje mūsų Tėvynėje sliprėja socialistinis lenktynlavimas neeilinio Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimo garbei, mes, „Šetekšnos“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai, kviečiame visus rajono kolūkiečius, žemės ūkio specialistus, visus kolūkinio kaimo darbo žmones įsijungti į socialistinio lenktynlavimo gretas ir prisilimti naujus papildomus įsipareigojimus gyvulininkystės produktų gamyboje kaip dovaną mūsų mylimos Komunistų partijos keturiasdešimtmečiui, kaip raportą neeiliniam TSKP XXI suvažiavimui.

Mūsų žemės ūkio artelės narial šiais metais kovoja už tai, kad kiekvienam 100 ha arimo būtų pagaminta po 40 cnt kiaulienos. Tai daug pastangų, daug nuširdaus darbo reikalaujantis uždavinys: Ir mes jį ne tik garbingai įvykdysime, bet ir viršysime. Todėl, peržiūrėję savo galimybes ir turimus rezervus, įsipareigojame iki metų galo papildomai pagaminti dar po 5 cnt kiaulienos 100 ha arimo ir tokiu būdu pristatyti valstybei po 45 cnt kiaulienos kiekvienam 100 ha arimos žemės.

(Kreipimasis apvarstytas ir vienbalsiai priimtas „Šetekšnos“ kolūkio kolūkiečių susirinkime)

LKP Rokiškio rajono komitete ir rajono DŽDT vykdomajame komitete

Dėl „Šetekšnos“ ir „Vyturio“ kolūkių kolūkiečių kreipimosi į visus rajono kolūkiečius ir žemės ūkio specialistus

LKP rajono komitetas ir DŽDT vykdomasis komitetas pritarė „Šetekšnos“ ir „Vyturio“ kolūkių kolūkiečių kreipimuisi į visus rajono kolūkiečius ir žemės ūkio specialistus.

Partijos rajono komitetas siūlo visoms rajono kolūkių valdyboms bei partinėms organizacijoms apsvarstyti „Šetekšnos“ ir „Vyturio“ žemės ūkio artelių kolūkiečių kreipimąsi ir, peržiūrėjus visas esamas galimybes bei turimus rezervus, priimti naujus papildomus socialistinius įsipareigojimus Lietuvos Komunistų partijos ir pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje 40-mečio garbei, neeilinio TSKP XXI suvažiavimo garbei.

STALINO SRITIS. Rejevsko grūdų paruošų punktas — vienas iš stambiausių srityje. Čia gabena duoną keletu rajonų kolūkiai ir tarybiniai ūkiai.

Nuotraukoje: grūdų paruošų punktas priima duoną. Priešakyje — laborantė S. Ivanova tikrina atvežtus grūdus.

„Vyturio“ kolūkio kolūkiečių KREIPIMASIS

į visus rajono kolūkiečius ir žemės ūkio specialistus

Draugai žemės ūkio darbuotojai!

Didelio patriotinio pakilimo dienas dabar gyvena visa tarybinė ilaudis, ruošdamasi garbingai sutikti neeilinį Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimą. Pasiruošimas šiam istoriniam įvykiui sutampa su kitos šlovingos datos — Lietuvos Komunistų partijos ir pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje 40-mečio — atžymėjimu. Mūsų rajono dirbantieji taip pat ruošiasi šiuos įvykius sutikti ne tuščiomis rankomis, o naujomis darbo dovanomis, naujais laimėjimais pramonės, žemės ūkio, kultūros srityse.

Mūsų, „Vyturio“, kolūkis šiemet prisiėmė socialistinius įsipareigojimus pagaminti kiekvienam šimtui hektarų žemės ūkio naudmenų po 173 centnerius pieno. Tačiau tai — ne riba. Esami rezervai leidžia šį kiekį dar padidinti. Todėl šiomis visaliaudinio patriotinio pakilimo dienomis, ruošdamiesi prideramai sutikti neeilinį TSKP XXI suvažiavimą ir LKP bei pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje keturiasdešimtmečį, įsipareigojame pieno gamybą kiekvienam šimtui hektarų padidinti dar 9 centneriais ir iki šių metų pabaigos pagaminti po 182 centnerius pieno šimtui hektarų žemės ūkio naudmenų, o taip pat papildomai pagaminti dar po 2 cnt kiaulienos šimtui hektarų arimo ir po 4 cnt mėsos šimtui hektarų žemės ūkio naudmenų. Tokiu būdu šiemet mes pagaminsime po 26 cnt kiaulienos šimtui hektarų arimo ir po 27 cnt mėsos šimtui hektarų žemės ūkio naudmenų.

Mes, „Vyturio“ žemės ūkio artelės narial, kviečiame visus rajono kolūkiečius ir žemės ūkio specialistus prisilimti naujus padidintus įsipareigojimus žemės ūkio produktų gamyboje ir kuo plačiau įsijungti į socialistinį lenktynlavimą neeilinio TSKP XXI suvažiavimo garbei, LKP ir pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje 40-mečio garbei.

(Kreipimasis apvarstytas ir vieningai priimtas „Vyturio“ žemės ūkio artelės narių susirinkime)

NAKUČIUI KOLŪKIEČIAI PRITARIA

— Matai, pasakyti šetekšniečiai iškovojo tai labai lengva, bet padaryti... — lyg pats sau iš lėto dėstė „Šetekšnos“ kolūkio kiaulių fermos vedėjas Balys Nakutis, vartydamas bekonų paros priesvorio žiniaraščius.

— Bet tu imk, Baly, ir dar kartą paskaičiuok. Penki centneriai turėtų dar išeiti, — pabrąšino Nakutį kolūkio pirmininkas Antanas Macijauskas. — Juk tokiai šventei ruošiamės...

Žvilgtėrejo fermos vedėjas į partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto pereinamąją Raudonąją vėliavą, kurią

šetekšniečiai iškovojo šių metų I pusmetyje už kiaulienos gamybą, ir prisiminė tą audringą visų kolūkiečių susirinkimą, įvykusį praejusį pavasarį. Kiek daug buvo ginčų, kalbų? O kada jis pats, Balys Nakutis, prašneko į pilnutėlę kolūkio kultūros namų salę ir pasiūlė įsipareigoti duoti 40 cnt kiaulienos 100 ha arimo, kažkas iš kampo šaktelėjo:

— Žiūrėk, kad ertliu pakilęs, višta nenu-tūptum!

O dabar štai ir vėliava iškovota, visos galimybės yra įvykdyti prisiuntus įsipareig-

LKP 40-mečiui šetekšniečiai įsipareigojo pagaminti dar po 5 cnt kiaulienos šimtui ha arimo.

Vyturiečiai sako:

— Mūsų raportas neeiliniam TSKP XXI suvažiavimui — papildomai 9 cnt pieno šimtui ha žemės ūkio naudmenų.

Šauniai dirba Joniškėlio rajono „Pušaloto“ žemės ūkio artelės gyvulių augintojai. 100 hektarų žemės naudmenų čia jau pagaminta po 164 centnerius pieno. Iš kiekvienos karvės vidutiniškai gauta po 1.662 kg pieno. Gerai dirba melžėjos Emilija Kavaliauskienė, apdovanota Darbo Raudonosios vėliavos ordinu, ir Adelė Šilinskienė. Iš kiekvienos karvės jos primelžė po 2.000 kg pieno.

Nuotraukoje: melžėjos E. Kavaliauskienė (kairėje) ir A. Šilinskienė.

V. Bražo (ELTA) nuotr.

gojimus, yra ir rezervai juos viršyti.

— Tai žinai, pirminke, kad išeina. Tikrai išeina, — nusišypsojo Nakutis ir ištiesė artelės pirmininkui stambiu raštu išmargintą popieriaus lapą: — Reikės dar 50 bekonų nupenėti ir bus 5 cnt kiekvienam 100 ha arimo.

— O kaip kitiems metams? Lieka? — pa-

tyliene, nupenėsi bekonų iki metų galo? — nedrąsiai paklausė Nakutis Valę Spetylienę, tikėdamas išgirsti, kad iš 18 auginamų kiaulių gal tik 10 iki metų galo bus bekonais.

— Klausi, lyg nežinodamas. Visi bus bekonai, — tvirtai atrėžė moteriškė, aiškiai nepatenkinta tokiu vedėjo klausimu.

Dabar Nakučiui pasidarė suprantama, kad su tokiais žmonėmis ir kalnus nuverstį galima.

— Bus dar 5 cnt, bus... — kartojė jis sau vienas ir nuskubėjo pas pirmininką.

...I kolūkio kultūros namus susirinko brigadininkai, valdybos nariai, gyvulininkystės darbuotojai, kolūkio komunistai. Balys Nakutis jautė, kad pagrindinis darbas jau atliktas — viskas paskaičiuota, apgalvota. Tik ar pritaro visi?

Kolūkio pirmininkas A. Macijauskas trumpai papasakojo, kokiomis darbo dovanomis mūsų respublikos dirbantieji ruošiasi sutikti Lietuvos Komunis-

klausė pirmininkas.

— Paskaičiavau! Jei viskas gerai klosis, kitais metais bus dar daugiau kiaulienos.

— Su kiaulininkėmis reikia pasitarti, — pasiūlė pirmininkas. — Svarbiausia — padidinti paros priesvorį.

Gal būt, ir pats fermos vedėjas netikėjo, kad kiaulių augintojos taip entuziastingai pritarė papildomų įsipareigojimų priėmimui. Žinoma, dėl Zaveckienės, Vilutienės, Bimbaitės jis niekada neabejojo — daugiau kaip 400 gramų priauga jų prižiūrimos kiaulės, bet kaip su kitomis?

— Tai kiek gi, Spe-

(Nukelta | 2 psl.)

Po 12 tonu sultingujų pašarų kiekvienai karvei

Šiais metais „Artojo“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai įsipareigojo pagaminti kiekvienai karvei po 12 tonų sultingujų pašarų. Dabartiniu metu kolūkyje sparčiai vyksta silosavimas. Jau užraugta apie 600 tonų geros kokybės siloso iš mišinių, kukurūzų, dobilų atolo. Kolūkiui daug padeda šefai — Salų sviesto gamybos įmonės kolektyvas.

Nuotraukose: 1. laukininkystės brigados brigadininkas Pranas Lukoševičius aptaria su kolūkiečiais B. Ziukiu, J. Polikevičiumi, P. Česoniu ir J. Motiejūnu mišinių, skirtų silosavimui, nuėmimą (kairėje); talkininkai iš Salų sviesto gamybos įmonės veža žaliąją mišinių masę prie tranšėjų (viršuje).

A. Kalvaičio nuotr.

BULVIAKASIS PRASIDĖJO

Vieni iš pirmųjų rajone bulviakasį pradėjo „Vyturio“ žemės ūkio artelės II brigados nariai. Vakar iš pat ryto, kai tik buvo atartos pirmosios vagos, lauke pasipylė moterys. O netrukus pirmieji vežimai, pakrauti naujojo derliaus bulvėmis, riedėjo lauku. Kolūkiečiams į pagalbą atvyko talkininkai iš Kamųjų vidurinės mokyklos. J. Miškinytė

Žinios

apie siloso gamybą rajono kolūkiuose 1958 m. rugsėjo 20 d.

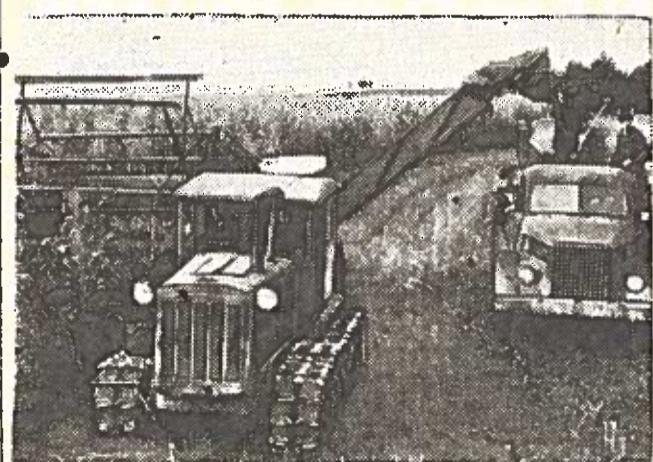
Ellės Nr.	Kolūkio pavadinimas	Tenka siloso 1 karvei (cnt)
1.	Liudo Gėros v.	48,7
2.	„N. gyvenimas“	40,4
3.	„Nemunėlis“	27,6
4.	M. Melnikaitės v.	107,9
5.	„Pergalė“	41,0
6.	„Pilis“	54,8
7.	„Pirmyn“	53,0
8.	„Rageliai“	27,9
9.	S. Nėries v.	64,1
10.	„Socializmo keliu“	57,5
11.	Tarybų Lietuva“	51,3
12.	„Tikruoju keliu“	72,9
13.	„Žvaigždė“	47,2
14.	„Artojas“	36,4
15.	„Atžalynas“	44,9
16.	„Duokis“	55,9
17.	„Gegužės Pirmoji“	61,1
18.	„Jaunoji gvardija“	37,7
19.	„Lenino keliu“	63,6
20.	Mičiurino v.	58,6
21.	„Štekėna“	42,0
22.	„Už taiką“	68,7
23.	„Vyturys“	65,4
24.	„Žalgiris“	32,9
Viso:		52,2

Dirvų kalkinimas turi vykti

Nepatenkinamai vykdo rūgščių dirvų kalkinimą mūsų rajono kolūkiams. Šių metų pradžioje į Rokiškio ir Panemunėlio geležinkelio stotis buvo atgabenta virš 2.000 tonų kalkinųjų trašų. Bet štai prėjo daugiau kaip pusė metų, o daugumos kolūkių trašos dar tebeguli stotyse. Marylės Melnikaitės vardo kolūkis niekaip negali susivežti 110 tonų kalkinųjų trašų, „Nemunėlio“ — 110, „Socializmo keliu“ — 109, „Gegužės Pirmosios“ — 100 tonų ir daug kitų kolūkių. To kito apsileidimo išvežant kalkines trašas negalima pateisinti. Kolūkiams turi pakankamai transporto priemonių, kad galėtų greitu laiku parsigabenti trašas. Kolūkių mašinos dažnai įvairiais reikalais būna Rokiškyje. Jos grįžta į kolūkius tuščiomis. Be to, galima būtų susitariti ir su Rokiškio RTS, kuri savo automašinomis galėtų suteikti pagalbą kolūkiams. Dirvų kalkinimas — ši svarbi agrotechninė priemonė labai silpnai įdiegiama todėl, kad ne visi kolūkių vadovai įsitikinę tos priemonės

efektingumu. Atskiruose kolūkiuose kalbama, kad, esą, dirvų kalkinimas yra neveiksmingas arba labai mažai veiksmingas, vadinasi ir neekonomiškas. Taip atsilinka todėl, kad ten dirvų kalkinimas atliekamas nelvarkingai. Buvo daug atvejų, kad kolūkiams kalkino dirvas, prieš tai neištyrę jų rūgštingumo, nežinodami, ar jas reikia kalkinti, ar ne. Kalkinės medžiagos buvo vežamos į laukus neparuoštos ir todėl nevienodai paskleidžiamos ir t. t. Siekiant sėkmingai atlikti dirvų kalkinimą ir gauti teigiamus rezultatus, būtina visų pirma teisingai nustatyti kalkinųjų plotų rūgštingumą ir kalkių normas. Tai tiksliai gali atlikti agrochemijos laboratorija, remdamosi tyrimų duomenimis, gautais analizuojant dirvožemių pavyzdžius. Tačiau yra daug ir kolūkių žemės ūkio specialistų, kurie nesirūpina greitu rūgščių dirvų likvidavimu ir iki šios dienos į laboratoriją nepristatė nė vieno dirvožemio pavyzdžio. Tai „Žalgirio“, „Atžalyno“, „Pilies“, „Naujo gyvenimo“ ir

kitų kolūkių žemės ūkio specialistai, kurių pirmaeilė pareiga yra kaip tik imtis visų priemonių, kad kolūkyje dirvų kalkinimo darbai vyktų visu spartumu. Kad įsitikinti kalkinimo nauda, patlems žemės ūkio specialistams reikia daryti bandymus. Vienintelė „Pirmyn“ kolūkio agronomė Vosilytė susirūpino šiuo klausimu. Šimet ji pradėjo gamybinį bandymą rūgščiam dirvožemyje. Kodėl to negalėtų padaryti kitų žemės ūkio artelių specialistai? Šiuo metu spartinant rudeninį arimą, pirmoje eilėje reikia kalkinti tuos plotus, kuriuose 1959 metais numalo sėti rūgščiai reakcijai jautrius augalus: kukurūzus, miežius, kviečius, pašarinius ir cukrinius runkelius. Labai svarbus momentas yra kalkių išbarstymas lauke. Reikia stengtis kalkes išberti esant sausam orui, lygiai, vienodai. Jei kalkės lauke bus paskleistos bet kaip, tai vienoje vietoje kalkių bus per daug, dirvožemis bus perkalkintas, kitoje — kalkių sligs. Čia dirvožemis bus rūgštus kaip ir buvęs. Aišku, po taip atlikto darbo didesnio derliaus nėra ko laukti. Šiuo svarbiu klausimu turi susirūpinti visų kolūkių vadovai, žemės ūkio specialistai ir imtis konkrečių priemonių, kad dirvų kalkinimas neslovėtų vietoje, būtų atliekamas teisingai, sklandžiai, sparčiai. Agr. V. Čepaltė

Gausus kukurūzų derlius išaugintas Simno tarybiniame ūkyje. Ši kultūra čia užima 60 hektarų. Vidutiniškai iš hektaro išauginta 450 centnerių žaliosios masės. Centriniam skyriuje iš kiekvieno keturiolikos hektarų nuimama po 600—650 centnerių stiebų ir lapų. Žiemai tarybinis ūkis kiekvienai karvei paruoš po 10 tonų siloso. Nuotraukoje: kukurūzai nuimami Simno tarybiniame ūkyje. M. Ogajaus (ELTA) nuotr.

FELJETONAS KAI BITINUI ŪKANOTA...

Užvakar į Salomėjos Nėries vardo kolūki atvažavo šefuojančios organizacijos rajono vietinio ūkio valdybos atsloval. — Kada pradėsite bulves kasiti? — paklausė jie suradę kolūkio pirmininką Bitiną. — Atrodo, pats laikas pradėti... O mes jums padėsime, atvažiuosime visu būriu. Kolūkio pirmininkas nerodė ypatingo susižavėjimo šefų gerais norais, bet atsakyti nebuvo kaip. Pasirangę, pasirangę Bitinas, pasikrapštė iš po kermušiaus skaudančią galvą, ir, norėdamas greičiau atsikratyti pašnekovalis, larstelėjo: — Tai jau atvažiuokit rytoj, jei taip norit... — O vagos bus atartos, darbo bus? — Jei sakau bus, tai bus. Atvažiuokit nors ir iš vakaro. Aš tuoj duosiu nurodymus ketvirtoji ir penkios brigadų brigadininkams. ...O vakar devintą valandą ryto vietinio ūkio valdybos talkininkai — virš 100 žmonių — jau buvo Salomėjos Nėries vardo kolūkio kontoros kieme. Vieni nekantavo, norėdami greičiau pradėti darbą, tačiau, pasirodo, čia niekas jų nelaukė... Ketvirtoji brigados brigadininkas Jonas Rudokas, pas kurį reikėjo pagal susitarimą su Bi-

linu kasti bulves, jau iš pat ryto kalbėjo, kaip sakoma, su „anuo svietu“, ir talkininkai turėjo jį palikti nieko nepesę. Tegul žmogelis išsipagirtojai! Penktos brigados brigadininkas Latvėnas, pamatęs talkininkų būrį, nei akis išvertė: — Bulvių... kasti?.. Gal iš griausmo — pirmą kartą girdžiu, kad mano brigadai šlandien bulves kas... Kas dabar bus? O kolūkio kontoroje sėdėjo pats pirmininkas Bilinas pažaliavusiu veidu ir įrodinėjo talkininkams: — Ūkanota šlandien, tik pažūrėkit pro langą, ūkanota... Bulves kasti — neišelna. — Nieko, prasigiedrins, kai pradėsime kasiti, — kalbėjo talkininkai. — Lis, ot, lis, ir radijas sakė, kad bus lietaus, — užsispyręs kaip ožys laikėsi savo Bitinas. Ir taip, laikrodžio rodyklei slenkant prie dvyliktos valandos, šimtas talkininkų išsisklaidė palaukėje, susikūrė laužus, kad nebūtų šalta ir kantriai laukė, kada Bitinui prasigiedrins ir bus atarta pirmoji bulvių vaga... Iš tikrųjų, laikas prasigiedrinti, jei su savime neprasigiedrina. P. Villmas

Nakučiui kolūkiečiai pritaria

(Atkelta iš 1 psl.) Tų partijos 40 metų, koks platus vyksta visoje šalyje socialistinis lenkyniavimas neeilinio TSKP XXI suvažiavimo garbei. Artelės pirmininkas pasiūlė susirinkimui apsvastyti tokį klausimą: papildomai pagaminti dar po 5 cnt kiaulienos 100 ha arimo. Visų akys nukrypo į kiaulių fermos vedėją Balį Naktį. — Tai va, draugai!

— prabilo jis. — Mes jau paskaičiavome, ir su kiaulinkėmis pasitarėme. Galima dar pilnai nupenėti 50 bekonų. Ir su nepasleptu pasididžiavimu pridūrė: — Tegū kiti mato, ką gali šetekšniečiai. Pasiūlymui susirinkimas pritarė vieningai. Kada pakilo visų susirinkimo dalyvių rankos, Balys Naktis suprato — prasideda naujas kovos etapas, jis bus laimėtas. K. Vaitkus

PALIEKAMOS KUKURŪZŲ AUGINIMO GRANDYS

Ankslesniais metais, kai Ulanovsko srities laukuose būdavo nuimtas derlius, kukurūzų auginimo grandys iširdavo, o pavasarį jos vėl buvo sudaromos. Šis darbas buvo atliekamas skubotai. Kitių yra dabar. Kolūkių ir tarybinių ūkių vadovai įsitikino praktikoje, kad kukurūzai jau iš rudens reikalauja gerai pasiruošti jų auginimui — suarti dirvas, kaupti trąšas, parinkti sėklą. Daugu-

moje ūkių kukurūzų auginimo grandys dabar išlieka. Šios kultūros pasėlių išplėtimui ateinančiais metais sudaroma keletas šimtų naujų grandžių. Kai kuriuose rajonuose grandys pradėjo dirbti. Dabar joms išskiriamai laukai, ruošiamos vietinės trąšos. Vieni kukurūzų auginimo mokslų kursuose, kuriems vadovaus prityrę specialistai.

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Branginkime darbadienį“ Tokio pavadinimo vedamajame, tilpustame „Po spalio vėliava“ šių metų Nr. 74(1712), buvo kritikuojamas Liudo Gėros vardo kolūkis dėl neatsakingo darbadienų apskaitavimo. Liudo Gėros vardo kolūkio pirmininkas drg. Šlikas redakcijai pranešė, kad vedamajame iškeliami faktai pasitvirtino. Įvykęs kolūkio valdybos posėdis apsvastė darbadienų iššvaistymo klausimą, įpareigojo brigadininkus ištaisyti pa-

darylas klaidas. Ateityje neteisingai priskaičiuoti darbadieniai bus nurašomi iš brigadininkų. Darbadienų apskaitą dabar tikrinama kiekvieną mėnesį.

ŽINIOS

aple linų derliaus nuėmimą, žiemkenčių sėją ir rudeninį arimą rajono kolūkiuose 1958 m. rugsėjo 20 d. (plano vykdymas procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nurauta linų	Pasėta žiemkenčių	Rudens arimas
1.	Liudo Geros v.	—	94,3	—
2.	„Naujas gyvenimas“	18,4	100,0	—
3.	„Nemunėlis“	—	100,0	—
4.	Marytės Melnikaitės v.	88,0	100,0	—
5.	„Pergalė“	100,0	100,0	0,5
6.	„Pilis“	74,3	95,2	—
7.	„Pirmyn“	12,5	81,5	—
8.	„Ragečiai“	51,1	90,0	—
9.	Salomėjos Nėries v.	60,0	100,0	—
10.	„Socializmo keliu“	60,0	86,9	—
11.	„Tarybų Lietuva“	75,0	86,0	—
12.	„Tikrojo keliu“	40,0	75,0	—
13.	„Žvaigždė“	88,8	33,3	—
14.	„Artojas“	52,7	100,0	6,3
15.	„Atžalynas“	5,7	100,0	—
16.	„Duokiškis“	34,3	94,8	—
17.	„Gegužės Pirmoji“	90,0	93,1	—
18.	„Jaunoji gvardija“	24,0	90,0	—
19.	„Lenino keliu“	19,5	83,8	—
20.	Mičiurino v.	70,0	100,0	—
21.	„Šetekšna“	55,0	76,0	5,5
22.	„Už taiką“	33,3	86,8	1,0
23.	„Vytyrys“	12,1	106,2	—
24.	„Žalgiris“	72,0	100,0	10,0
Viso:		43,6	90,7	0,9

TORONTO galvėms skuba praėivis. Smulkus lietus mirga parduotuvių reklamų šviesoje, barbena į išskleistus lietsargius. Taškydami gatvės bales, prašlaužia juodi, žalsvi, melsvi limuzinai, iš praviro restorano lango sklinda režiantė džiazo muzika.

Praėivis, dar syki pažūrėjęs į laikrodį ir paspartinęs žingsnį, už kampo dingsta vieno salūno duryse. Ankštoje, pritrūkytoje patalpoje jį pasitinka įgėrusių balsai:

— O, ponas Čepukas! Mes jūsų tik ir laukėme!

Iš užstalės pakyla asmenybė, apsiблаusiusiomis akimis.

— Ponai! Štandien čia susirinko įžymiausi lietuviai veikėjai Kanadoje. Mes turime pakalbėti apie mūsų brangiąją Lietuvą, kurios jau beveik penkiolika metų mes nebematome.

Asmenybė mėgina nosinės kampučiu nubraukti ašarą.

— Ponai! Aple mūsų artimiausius uždavinius kalbės gerbiamas ponas Čepukas.

O dabar persikelkite mintimis iš Toronto, garsaus Kanados pramonės centro, kuriame viešpatauja Jungtinių Amerikos Valstijų kapitalas, kurio gatvėse būrluojasi tūkstančiai bedarbių, į Tarybų Lie-

tuvą ir prisiminkite šturpias 1941 metų birželio dienas. Tuomet labai aiškiai suprasime, kas per asmenybė yra „gerbiamas ponas“ Jonas Čepukas.

„Darbo“ bus...

Kamajų bažnyčioje baigėsi mišparai. Zakristijonas Jurgis Judikevičius užgesino žvakes, apibarė paskutinias pamaldžiausias davalėles, kad jos taip ilgai kiurkso bažnyčioje ir grįžo zakristijon.

J. Kalvaitis KAS JIS?

— Dar pusvalandis, — sunturnėjo Judikevičius, pažūrėjęs į seną, parudavusį laikrodį. — Berods, visi žino...

Padaržėmis, po vieną, kad nebūtų įlarimo, į zakristiją susirinko būrelis vyrų. Tarp jų galėjai pažinti buožių sūnelius Čepuką, Smalstį, Petrulį, buvusį smetoninės pasienio policijos viršininką Samulėną ir kitus. Posėdis buvo trumpas. Judikevičius painformavo savo sėbrus, kad gautos geros žinios: hitlerininkai telkia kariuomenę Rytprūsiose, karas ant nosies, ir jiems Kamajuose darbo būsią iki kaklo.

— Sarašai jau paruošti, — skubiai įsiterpė į kalbą Čepukas.

Šiomis dienomis Tarybų Lietuvoje vyksta baltarusių literatūros savaitė. Į šią dviejų broliškų kaimyninių tautų draugystės šventę atvyko didelė grupė baltarusių rašytojų ir artistų.

Rugsėjo 19 d. Lietuvos TSR Valstybiniame akademiniame

dramos teatre įvyko vakaras, skirtas baltarusių literatūros savaičiai Lietuvoje atidarymui. Lietuvą atvykusius draugus baltarusių rašytojus atidarydamas vakarą pasveikino Lietuvos TSR Rašytojų sąjungos valdybos pirmininkas P. Brouka karštai padėkojo už nuodirdų Baltarusijos rašytojų sulikimą Lietuvos žemėje. P. Brouka pasakojosi apie mūsų dviejų kaimyninių tautų draugystę ir kultūrinį bendradarbiavimą,

rašytojus taip pat pasveikino Vilniaus miesto darbininkų ir jaunimo atstovai. Atsakymo žodį taręs Baltarusijos TSR Rašytojų sąjungos valdybos pirmininkas P. Brouka karštai padėkojo už nuodirdų Baltarusijos rašytojų sulikimą Lietuvos žemėje. P. Brouka pasakojosi apie mūsų dviejų kaimyninių tautų draugystę ir kultūrinį bendradarbiavimą,

apie sukleslėjusią tarybinės santvarkos metais baltarusių tarybinę literatūrą, apie tai, ką dabar kurla baltarusių rašytojai ir poetai. Baigdamas jis paskaitė savo naują eilėraščių „Lietuvos žemėje“.

Savo kūrybą literatūros vakare skaitė baltarusių poetai Maksimas Tankas, Nina Taras, Michasius Kalačinskis, Anatolijus Vialuginas, Kastusius Kirijenko,

Piatro Glebka, Sergejus Grachouskis ir kiti. Svečiai taip pat skaitė lietuvių poetų eilėraščius, išverstus į baltarusių kalbą, o lietuviai poetai — baltarusių poetų kūrinių vertimus.

Įspūdingi baltarusių literatūros vakarai įvyko taip pat Vilniaus Valstybiniame V. Kapuskos vardo universitete, Kauno jaunojo žiūrovo teatre, Lietuvos žemės ūkio akademijoje. Svečiai susipažino su Vilniaus ir Kauno įžymybėmis, lankėsi Trakuose, Kauno HES slalijoje, įmonėse. Respublikos darbo žmonės visur sutinka baltarusių literatūros atstovus kaip geriausius savo bičiulius.

Nuo traukoje: baltarusių rašytojų sutikimas prie Lietuvos ir Baltarusijos valstybinės sienos. Lietuvos TSR Rašytojų sąjungos valdybos pirmininkas A. Venclova kviečia svečius į lietuvių žemę. Z. Serapino (ELTA) nuotr.

Samulėnas, kaip turintis didesnę policinio darbo patyrimą, paėmė sąrašą ir pradėjo garšiai skaityti pavardes:

— Skardžius Juozas iš Kariūnų km. — bežemis,

Valiulis Kazys, kamajškis, gyrė bolševikus viešoje prakalboje,

Galvydis Balys iš Mielūnų km. prijaučia raudoniesiems,

Burkauskas, vargonininkas, kalba prieš dievą...

Dar ilgai susirinkusiųjų skaitė apylinkės bežemių, mažazemių, tarybinių aktyvistų pavardes. Čia pat vietoje sąrašas pasipildė naujais žmonėmis, prie kurių Samulėnas, Čepukas, Judikevičius savo rankomis prirašydavo žodį: „Sušaudyti!“

Žiurkės lenda iš urvų

Tyliai ošia Kamajų šilas. Tiesios kaip žvakės eglės stūbuoja savo skarotas viršūnes. Ant vienos iš jų nusileido vanagėlis, bet, neišlankęs supimo, išskėtė savo sparnus ir pakilo aukštai, aukštai, minule lyg sustingo dangaus

skliaute, o paskui, pasukęs ratą, nuskrido į vakarus.

Vieškellu važlavo tankai. Apdulkę hitlerininkai neramiškai dairėsi aplink. Bet štai miškas pasibaigė, pasimatė Kamajai. Džiūsna karininkas miesiello aikštėje iššoko iš pirmutinio tanko. Nė gyvos dvasios. Lyg būtų išmirę visi žmonės.

— Farfluchter! — nusikeikė hitlerininkas, įšoko vėl į tanką ir kolona pajudėjo toliau.

Po pirmųjų fašistų pasirodymo, kaip žiurkės iš urvų pradėjo Kamajuose ištįti dienos šviesą įvairios atmatos. Užsikorė ant rankovių baltus skudurus, jie darė miestelyje „naują tvarką“. Visų šių žudikų priešakyje stovėjo zakristijonas Judikevičius, buožpalaikis Čepukas, smetoninis žvalgybininkas Samulėnas ir visa gauja į juos panašių. Dabar jie viešai išsikėlė tą sąrašą, kurį anąsyk, sekmadienio popietę, sudarė zakristijoje.

* * *

— Tu, Juozai, geriau kai kur pasislėptum. Žinai, toks metas... Argi daug reikia žmogžudžiams? — kalbėjo Rudokienė savo vyrui.

— Ne, slėptis man nėra ko. Niekam blogo nepadariau. Už ką gi mane gali sumti? — ramino Juozas šeimą.

O miestelyje vyko siaubingi dalykai. Baudyti su baltais raiščiais siautėjo po žmonių butus, suimnėję visus, kurių pavardės buvo sąrašė... Suimniųjų turlą į savo dvarą vežimais vežėsi ponas Bimba.

(B. d.)

LAIŠKAI IŠ Kazachstano

Buvo karštos liepos mėnesio dienos, kai vienuolika Salų žemės ūkio technikumų moksleivių, palikę gražiąsias Salas, išvyko į tolimąjį Kazachstaną.

...Ir štai šiomis dienomis Salų žemės ūkio technikumų sienlaikraščio „Tiesos keliu“ redakcija gavo laišką. Rašo draugai iš Kazachstano. Jie pasakoja apie komjaunimo pasiuntinių, iš mūsų rajono, darbą nuimant gausų Kazachstano derlių. O nuveikta daug. Rokiškiečiai nuėmė kviečius nuo 3350 ha, pagaminė 1800 tonų siloso, suarė 850 hektarų, pastatė 1000 galvų talpos avide ir t. t. Apie tai rašo A. Šatkutė, Pinkevičius, E. Penikas.

Žemiau talpiname ištraukas iš laiškų, kuriuos iš Kazachstano „Po Spalio vėliava“ redakcijai prisuntė komjaunimo pasiuntiniai iš mūsų rajono.

ŠIMET oro sąlygos buvo gana palankios ir Kazachstano kviečiai gerai užderėjo. Tikslai šioms begalinėms gellonuojančio javo marioms sudoroti reikėjo daug jėgos.

Ir štai mes, Salų žemės ūkio technikumų moksleivių grupė kartu su kitais mūsų rajono pasiuntiniais, atvykome į Kazachstaną. Nors mums ten jau buvo iš anksto viskas paruošta, tačiau sutikome ir sunkumų. O atsirado ir tokių, kurie ne juokais išsigando. Tačiau tai netrukus praėjo. Daugumos pasiryžimas, tvirta valia ir energija užkrėtė ir silpnesnius. Visi vieninai ėmėme šturmuoti Kazachstano duonos lobius.

Ypač darbe pasižymė-

jo, įvykdydami dienos išdirbio normas net iki 300 procentų, iš Rokiškio MMS atvykęs Jonas Navikas, čia dirbantis kombainininku, Povilas Marcinkevičius taip pat kombainininkas, atvykęs iš Juodupės vilnionių audinių fabriko „Nemunas“, traktorininkas Michailas Petuchovas iš Panemunėlio linų apdirbimo fabriko, Salų žemės ūkio technikumų moksleiviai J. Indrišūnas, J. Šimkus, V. Kaziliūnas, O. Šerėkovaitė ir daugelis kitų.

Komjaunimo pasiuntiniai iš mūsų rajono deda visas jėgas derliaus nuėmimo darbuose ir siunčia karštus sveikinimus savo draugams. E. PENIKAS technikumų moksleivis

Š visų mūsų didžiulios šalies kampelių liepos mėnesį Kazachstano link ėjo pasipuošę ešelona su jaunimo pasiuntiniais. Pakeliui aidėjo jų linksmos dainos, muzika. Kazachstane mes pasiskirsime po įvairius tarybinius ūkius bei kolūkius. Karštai sutikti vietos gyventojų stojom prie darbo. O įvairiausių darbų čia —

be galo. Vieni ėmėsi vairuoti kombainus, kiti — traktorius.

Visi mūsų rajono talpininkai visad linksmi, dirba iš širdies. O vakarais, poilsio metu, Kazachstano stepėje nuaidi lietuviška daina. Laisvalaikį praleidžiame įvairiai, nepamirštame ir sporto.

A. URBONAS technikumų moksleivis

Įvyko Kalvarijos rajono derliaus šventė.

Nuo traukoje: derliaus šventės dalyvių kolona vienoje Kalvarijos gatvėse.

Z. Serapino (ELTA) nuotr.

PO SPALIO VĒLIAVA

4 psl. 1958 m. rugsėjo 24 d.

„TAKOS FONDAS“

Rasistų darbai

Pas rajono sportininkus

Tarybinių žmonių indėlis į taiką

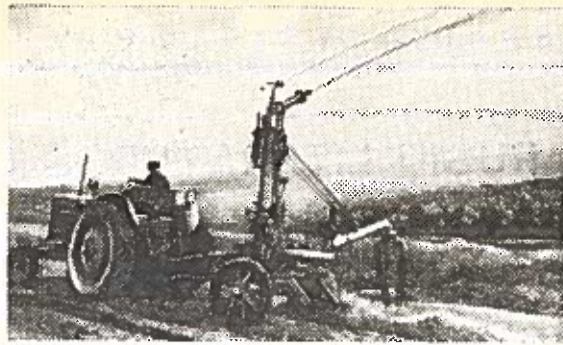
Pasikalbėjimas su Tarybinio Taikos Gynimo Komiteto pirmininku N. Tichonovu

Tarybinis Taikos Gynimo Komitetas, atsižvelgdamas į gausius taikos šalininkų, kolektyvų, įstaigų pageldivimus, įsteigė prie komiteto laisvanorišką „Taikos fondą“.

Tarybinis Taikos Gynimo Komitetas su pasitenkinimu pažymi, kad šį nutarimą karštai remia tarybinė visuomenė. Per praėjusius tris mėnesius į „Taikos fondą“ daug tarybinių žmonių, įmonių bei įstaigų kolektyvų padarė laisvanoriškus įnašus.

Perduodami savo laisvanoriškus įnašus į „Taikos fondą“, tarybiniai žmonės reiškia savo pasiryžimą visomis priemonėmis remti teisingą kovą už atominio karo grėsmės pašalinimą, stiprinti taiką ir tautų draugystę.

Per metus virš 30 tūkstančių tonų pigių daržovių

MASKVOS SRITIS. Didelio daržovių ūkio — Serpuchovsko rajono tarybinio ūkio „Bolševiko“ kolektyvas metai iš metų išaugina gausų daržovių derlių. Priešakinių agrotechnikos būdų pritaikymas ir platus mechanizacijos įdiegimas auginant daržoves davė puikius rezultatus. 1957 metais 800 hektarų plote išauginta 32 tūkstančiai tonų daržovių. Derlius siekė 400 centnerių iš hektaro, o kopūstų — pagrindinės tarybinio ūkio kultūros — surinkta po 624 centnerius ankstyvosios ir po 742 centnerius vidurinėsios ir vėlyvosios rūšies. Vieno daržovių centnerio gamybai praeitais metais sunaudota dvi žmogaus darbo valandos.

Vieno daržovių kilogramo savikaina sudarė 13,3 kapeikos, o vėlyvųjų kopūstų — 5 kapeikas.

Bendrasis pelnas iš viso daržovių ūkio praeitais metais prašoko 9 milijonus rublių. Šiais metais daržovių kultūros užima 871 hektarą. Dabar į Maskvą kasdien pasiunčiama netoli 150 tonų bulvių, agurkų, pomidorų ir kitų daržovių.

Nuotraukose: kairėje — traktorininkas V. D. Ivanovas laisto kopūstus aparatu „DDP-30 S“ pagalba. Dešinėje — A. D. Mitulinos grandis, įvykdanti normą 200 procentų, atrankiniu būdu nuima runkelius. L. Dorenskio (TASS) nuotr.

ma, stiprinti taiką ir tautų draugystę.

Tarybinis Taikos Gynimo Komitetas karštai dėkoja visiems kolektyvams ir atskiriems piliečiams, perdavusiems savo laisvanoriškus įnašus į „Taikos fondą“.

Į gaunamus Tarybiniam Taikos Gynimo Komitete užklašimus pranešama, kad TSRS Valstybiname banke ir visuose jo vietiniuose skyriuose yra „Taikos fondo“ asmeninės sąskaitos, į kurias atskiri darbo žmonės arba kolektyvai gali perduoti savo laisvanoriškus įnašus.

Kinijos valstiečių

(Pabaiga. Pradžia Nr. 74)

Šiats metais Kinijos Komunistų partijos Centro Komitetas ir šalies valstybės taryba priėmė bendrą nutarimą pasodinti per artimiausius 10 metų 100 milijonų hektarų miškų.

Visa šalis sodina mišką. Didžioji kinų tauta daro viską, kad artimiausiais metais papuoštų savo tėvynę žaliuojančiais miškais ir žydinčiais sodais.

III. Keturios blygybės

Ankstus rytas. Pekinas jau pabudo. Jo gatvėmis žygiuoja gausūs būriai, apsiginklavę didžiuliais būgnais, gongais, vario vamzdžiais, kibirais, ilgomis bambuko karlimis, kurių galai papuošti ryškiais juostomis. Tai visos liaudies sąjūdžio prieš keturias blygybes dalyviai. Kas tai yra keturios blygybės?

Keturios blygybės — tai musės, uodai, žiurkės ir žvirbliai. Kinijoje iškeltas uždavinys — artimiausiais metais padaryti galą šiems žemės ūkio kultūrų kenkėjams ir ligų platintojams. Į kovą prieš juos pakilo dešimtys milijonų Kinijos miestų ir kaimų gyventojų.

Pekine jūs nepamatysite musų. Aš buvojau pačiuose didžiausiuose žmonių susibūrimuose — turgavietėse, maisto produktų parduotuvėse, valgyklose — ir niekur, net pačiu karščiausiu metu, nemačiau musų. Čia su musėmis atkakliai kovojama. Beveik kiekvienas Pekino gyventojas aprūpintas specialiu musėmušiu. Pardavėjas pamatęs musę, neišduos preklių tol, kol neužmuš jos. Valgykloje padavėjas, pamatęs musę, taip pat nepaduos jums patiekalo, kol nesunaikins jos. Ir taip visur.

Žvirbliams naikinti taikomi įvairūs metodai. Efektingiausias iš jų yra gaudymo metodas. Yra žinoma, kad žvirblis negali ilgai skraidyti be poilsio. Todėl jį priverčia nuolat skraidyti, kol jis nenukris ant žemės. Balandžio mėnesį Pekine koval su žvirbliais buvo mobilizuoti beveik visi miesto gyventojai. Liaudies komiteto pasta-

SPORTAS

SPORTININKAI VĒL VARŽOSI

Neseniai Salų žemės ūkio technikumui I agromolijos ir II zootechnijos kurso mokslivivius.

Tinklinio rungtynės po permainingos kovos laimėjo zootechnikai. Rezultatu 2:1 pergalė buvo jų pusėje.

Šiuo metu naujoms sportinėms kovoms ruošiasi technikumui tenisininkai ir dviratninkai. A. Lieplins A. Šarkauskas

te buvo įsteigtas žvirblių naikinimo štabas.

ŠIOKIADIENIAI

Visi centriniai ir vietos laikraščiai Kinijoje plačiai nušviečia kovą su keturiomis blygybėmis.

Kasmet ankstyvą pavasarį Kinijoje su ypatinga jėga kovojama prieš šias keturias blygybes. Čia sakoma: jei tu užmuši vieną musę pavasarį, tai tas pats, kas užmušti 100 tūkstančių musų vasarą.

Už įstatymo ribų paskelbtas Kinijoje ir žvirblis. Kodėl čia žvirblis tapo kenksmingu paukščiu? Reikalas tas, kad žvirblis suka lizdą prie žmogaus gyvenamosios vietovės. O jei-gu atsižvelgsime, kad Kinijoje pasėliai, daugiausia ryžiai, sėjami netoli namų, tai pasidarys aišku, koks pavojingas žvirblis. Apskalčiuota, kad žvirblis kasmet sulesia penkis czinius grūdų.

Kinijos spaudos pranešimais, šalyje yra apie tris milijardus žvirblių. Per metus jų padaryti nuostoliai sudaro 14 milijardų czinų grūdų. Su tiek grūdų, kaip sakoma Kinijoje, galima išmaitinti 35 milijonus žmonių. Štai kodėl Kinijos žemės ūkio vystymo pagrindiniuose programos nuostatuose pasakyta, kad pasėlių apsaugai būtina per 12 metų išnaikinti beveik visus žvirblis.

Žvirbliams naikinti taikomi įvairūs metodai. Efektingiausias iš jų yra gaudymo metodas. Yra žinoma, kad žvirblis negali ilgai skraidyti be poilsio. Todėl jį priverčia nuolat skraidyti, kol jis nenukris ant žemės. Balandžio mėnesį Pekine koval su žvirbliais buvo mobilizuoti beveik visi miesto gyventojai. Liaudies komiteto pasta-

Štabo patvarkymai buvo perduodami šimtais garsiakalbių. Ani daugelio namų stogų, medžių ir miesto sienų buvo iškeltos baldykliės. Tris dienas griaudė būgnai, ore sproginėjo parako tauškučiai. Visas miestas buvo ant kojų. Žmonės nedavė žvirbliams poilsio, ir jie krisdavo. Per tris dienas Pekine buvo išnaikinta 450 tūkstančių žvirblių. Šiuo metodu Syčuanio provincijoje per tris dienas buvo išnaikinta daugiau kaip milijonas, o visoje šalyje — daugiau kaip milijardas žvirblių.

Gegužės mėnesio parbalgoje visame Pekino miesto kanalizacijos tinkle cheminiu būdu buvo naikinamos žiurkės. Visos kanalizacijos angos buvo užkimštos ir žiurkėms nuodyti ten buvo nuleistos metalinės bonkos su degančia siera. Daugiau kaip 20 tūkstančių miesto gyventojų dalyvavo „cheminiame kare“ prieš žiurkes.

Kinijoje jau yra 543 apskritys ir miestai, kur beveik likviduotos keturios blygybės.

Negirdėtas pakilimas dabar Kinijos kaime. Kinijos Komunistų partijos VIII visos Kinijos suvažiavimo antros sesijos nutarimų įkvėpti, šalies darbo žmonės pasilaukiamai kovoja už gausius derlius, milžiniškuose plotuose drėkina žemes, vis daugiau stengiasi sukaupti trąšų, įsisavina kalnuotus rajonus, arla dirvonus, sodina miškus, kovoja prieš žemės ūkio kenkėjus ir ligų platintojus.

Tokte Kinijos valstiečių darbo šiokeadieniai. P. Aleksiejevas

Laimėjo nemuniečiai

Kiekvienais metais draugiškoje varžybose susitinka Juodupės vidurinės mokyklos ir „Nemuno“ fabriko sportininkai. Vieni būna nugalėtojai vienos varžybose, kitų sportinis meistriškumas išaiškėja kituose susitikimuose.

Praeitą sekmadienį rungtyniauvo mokyk-

los ir fabriko tinklinio bei krepšinio vyrų komandos. Pirmojo kėlinio pradžioje išaiškėja nemuniečių krepšininčių pranašumas. Rezultatu 17:6 jie laimi pirmą kėlinį. Antrajame kėlinyje vyksta apylygė kova. Tačiau varžybas rezultatu 34:21 vis tik laimi „Nemuno“ fabriko sportininkai.

Ypač atkakli kova vyko tinklinio alkštelėje. Šį susitikimą rezultatu 2:1 taip pat laimėjo nemuniečiai. Š. Matlukas

Varžybos stipriausiems išaiškinti

Duokiškio vidurinėje mokykloje pasibaigė tarpklasinės tinklinio varžybos. Geriausias varžybų rezultatus pasiekė devintos ir dešimtos klasių komandos.

Rungtynėse gerai sužaidė A. Raugas ir V. Streikus. Iš geriausių žaidėjų sudaryta tinklinio komanda ruošiasi draugiškam susitikimui su Kamajų vidurinės mokyklos sportininkais.

Neseniai mokykloje įvyko įdomios sportinės varžybos išaiškinti geriausiam mokyklos metikul. Į varžybų programą įėjo visos kultūvamos mėsos mėtyimo šakos. Po atkaklios kovos nugalėjo penkiakovininkas A. Raugas, surinkęs 1336 taškus. V. Streikus su 1153 taškais liko antroje vietoje.

Atskirose rungtynėse gerą rezultatą pasiekė A. Raugas, nuslūmęs rutulį 10,82 m., J. Vilys telį nusviedė 32,49 m.

Netrukus prasidės varžybos geriausiam šuolininkui ir bėgikui išaiškinti.

R. Kamarauskas

Redaktorius Z. LAPINSKAS

Rokiškio vartotojų kooperatyvų sąjunga neribotais kiekiais rinkos kainomis superka obuolius ir spanguoles. Supirkimo punktai: Rokiškis, Tarybų aikštė (viešbučio kieme) ir Kamajų, Panemunėlio ir Juodupės kooperatyvuose.

Rokiškio naftos bazės statybos aikštei reikalingi įvairūs darbininkai. Atlyginimas — vienietinis ir pagal sutartis. Kreiptis į statybos aikštelę darbo laiku.

Tarptautinės pabiros

LIŪDNA ŠVENTIKO KINGO ISTORIJA

— Ei, juodaodi! Ką čia darai?

— Stoviu, pone policininke.

— Stovi? Norėčiau žinoti, ko negras stovi prie Amerikos teismo pastato?

— Aš ketinu eiti į vidų. Ten sprendžiama byla žmogaus, kuris kovojo prieš rasinius negrų apribojimus.

— Hm... Štai kas. Negrai, mat, panoro dalyvauti teisme. Gal tu manai, kad Amerikos teisėjas nesugeba be tavęs teisusiai išspręsti bylos? O gal tu raudonas? Komunistas?

— Ne, pone policininke, aš ne komunistas, bet...

— Jokių „bet“! Eisi su manim!

Policijos valdyboje negrų sulaukęs policininkas buvo pagirtas už uolumą, o negras trumpai išstardytas, nekreipiant dėmesio į jo parodomus.

— Taigi, tu slampinėjai prie miesto teismo pastato?

— Leiskite pareikšti, pone kapitone, aš ne slampinėjau, bet stovėjau.

— Tegu būna taip. Bet tojais amerikietis neturi vidury dienos stypsoti be jokio reikalo prie teismo. Lojais amerikietis dieną turi daryti savo biznį.

— Bet aš...

— Patylėk! Taigi, tu stypsojai prie teismo rūmų. Tu stypsojai ten be reikalo. Dieną. Tai patvirtina liudin-

nikas — policininkas, kuris tave sulaukė. Todėl įstatymo vardu ir remdamasis liudinininko parodymais aš suimu tave už valkatavimą...

Taip Amerikos spaudos pranešimais Jungtinėse Amerikos Valstijose Montgomerio mieste (Alabama valstija) buvo suimtas negrų šventikas Luiteris Kingas. Ir nepaisant to, kad Kingo „kaltė“ buvo tik ta, kad jis juodaodis, jį įmetė į kalėjimą, žiurkiai mušė, versdami prisipažinti, kad jis esąs valkata ir atsisakyti savo pažiūrų negrų klausimu. Ir tik po to, kai visi miesto gyventojai negral ryžtingai protestavo prieš policijos savivalaviimą, Kingas buvo paleistas už užstatą.

Štai ir visa liūdna šventiko Kingo istorija. Agentūra Asošiteited Pres šiomis dienomis praneša, kad išėjęs iš kalėjimo Kingas pareiškė, jog jis, nepaisydamas persekiojimų toliau kovos už negrų lygiateisiškumą. Na, o policija? Nors apie tai agentūra nieko nepranešė, yra visas pagrindas manyti, kad ji ir toliau uoliai saugos tvarką, viešpataujančią „laisvame“ Amerikos Montgomerio mieste. Biauiri santvarka, kuriai esant laisvė, garbė ir žmogaus orumas priklauso nuo jo odos spalvos. „TRUD“